

DECIZIA nr. 376 din 2016
privind solutionarea contestatiei
formulata de **S.C. XXX S.R.L.**
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/18.02.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre DGRFP Iasi cu adresa nr. X/12.02.2016, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/18.02.2016, cu privire la contestatia **S.C. XXX S.R.L.**, cod de inregistrare fiscala RO X, cu sediul social in Bucuresti, ..., reprezentata prin si cu sediul ales la av. ... din Bucuresti, .., in baza imputernicirii avocatiile seria B nr. X din 05.11.2015, depusa in original la dosarul contestatiei.

Obiectul contestatiei, depusa la posta in data de **03.11.2015** si inregistrata la organul fiscal sub nr. X/06.11.2015, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-BC X/2015 emisa de Administratia Judeteană a Finantelor Publice Bacau in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-BC X/2015, comunicate prin posta si confirmate de primire in data de **05.10.2015**, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare in suma totala de X lei, reprezentand:

- X lei - impozit pe profit suplimentar;
- X lei - dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit;
- X lei - penalitati intarziere impozit pe profit;
- X lei - TVA suplimentara;
- X lei - dobanzi/majorari de intarziere TVA;
- X lei - penalitati intarziere TVA;

Dosarul contestatiei a fost trimis de Administratia Judeteană a Finantelor Publice Bacau, cu adresa nr. X/2015, catre DGRFP Iasi care ulterior, cu adresa nr. X/12.02.2016, l-a retransmis spre competenta solutionare catre DGRFP Bucuresti. Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile art. 352 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de S.C. XXX S.R.L.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. S.C. XXX S.R.L. considera ca in mod abuziv si nejustificat s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare in suma de **X lei** de catre organele de inspectie fiscală pentru persoane juridice ale Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bacau prin Decizia de impunere nr. F-BC X/2015.

Societatea sustine, in esenta, urmatoarele:

1. Cu privire la stabilirea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor in suma de X lei, deduse de societate.

1.1. Cu privire la furnizorii declarati inactivi:

Contribuabilii SC X SRL, SC X SRL, SC X Impex SRL erau activi la data la care societatea a avut relatii contractuale cu acestia, fiind declarati inactivi dupa aceea.

SC X SRL a furnizat echipament de protectie, inventariat si dat in folosinta. Deasemenea angajatii si-au procurat personal echipament de protectie decontandu-se contravaloarea acestora in baza facturilor prezentate de angajati. S-a avut in vedere buna credinta a furnizorilor si nu s-au preocupat de starea activa sau inactiva sau alte aspecte privind pe acestia.

1.2. Cu privire la cheltuielile inregistrate in baza unor facturi pentru care organele fiscale contesta calitatea de document justificativ

Contractele si cheltuielile cu publicitatea au avut in vedere dezvoltarea cifrei de afaceri. In anul 2011, datorita prestarilor de servicii prestate de SC X SRL, constand in producerea si distribuirea de material publicitar, prin asa zisa metoda "din poarta in poarta, cifra de afaceri a crescut fata de anul 2010, atat in anul 2011 cat si in anul 2012 (urmare participarii la o licitatie). Exista documente ce confirma prestarea serviciilor, facturile neconsemnand operatiuni active cum in mod eronat au apreciat organele de inspectie fiscala.

Nu este vina societatii ca prestatorul nu a declarat tranzactiile, societatea neavand posibilitatea de a analiza activitatea prestatorului.

1.3. Societatea a efectuat cheltuieli cu amenajarea unor spatii din Bucuresti str.... necesare desfasurarii activitatilor firmei. Prestatorii au fost SC X Impex SRL, SC X SRL contactate prin intermediul d-lui X, fost administrator al SC X SRL.

Lucrarile au fost efectiv prestate si nu au incercat sa deduca fraudulos sume intrucat au intervenit elemente imprevizibile, precum litigii civile care au dus la nefinalizarea lucrarilor. Se prezinta istoricul inchirierii/procurarii spatiilor si evenimentele petrecute, inclusiv modul in care au decurs relatiile cu furnizorii.

1.4. SC X SRL a prestat servicii constand in trimiterea de personal spre angajare, fiind recomandata de administratorul SC X SRL.

Astfel, sustinerile contestatarei consta in principal in justificarea realitatii si necesitatii achizitiilor sale de bunuri si servicii, a faptului ca acestea au fost destinate desfasurarii si dezvoltarii activitatii sale economice, neconstituind operatiuni fictive sau frauduloase cum au fost apreciate de organele de inspectie fiscala. Nu ii sunt imputabile neregulile descoperite de organele fiscale la partenerii de afaceri, societatea necunoscand aceste aspecte si neavand obligatia legala sau posibilitatea sa le descopere. Detine documente care atesta realitatea si necesitatea achizitiilor in cauza.

Ataseaza contestatiei inscrisuri neprecizate.

II. Urmare inspectiei fiscale privind taxa pe valoarea adăugată si impozitul pe profit aferente perioadei 01.01.2011 - 31.12.2014 respectiv 01.01.2011 - 31.12.2013, prin decizia de impunere contestata, organele de inspectie fiscală ale Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bacau, au stabilit pentru S.C. XXX S.R.L., impozit pe profit suplimentar, TVA suplimentara si accesorii aferente acestora.

Pentru impozitul pe profit a fost stabilita o baza impozabila suplimentara in suma de X lei, reprezentand cheltuieli nedeductibile fiscal, cu urmatoarea componenta (X lei):

- X lei - furnizori inactivi la data emiterii facturilor,
- (-) X - TVA repusa ca si cheltuiala deductibila, reprezentand TVA dedusa din facturi de la societati neplatitoare de TVA la data emiterii facturilor;
- X lei - cheltuieli de protocol nedeductibile;

- X lei - cheltuieli inregistrate in baza unor facturi ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ, nefiind dovedita realitatea tranzactiilor, furnizorii avand un comportament fiscal asimilat lanturilor de fraudare, societatea nu detine documente care sa ateste ca aceste servicii/lucrari au fost prestate efectiv de furnizorii inscrisi in facturi, iar contractele incheiate nu au un caracter economic pentru beneficiar. Acestea se compun din :

- X lei cheltuieli de reclama publicitate facturate de SC X SRL cu factura nr. x/31.05.2012, in valoare totala (inclusiv TVA) de X lei;

- X lei cheltuieli cu "sistem sonorizare si de amenajare interioara, reprezentand valoarea fara TVA a facturii nr. 1x/31.05.2012, in valoare totala de X lei, emisa de SC X SRL Baiceni, jud. Botosani;

- X lei cheltuieli cu servicii de consultanta in domeniul ingineriei in constructii, reprezentand valoarea fara TVA a facturii nr. x/25.10.2012, in valoare totala de X lei, emisa de SC X Impex SRL (devenita ulterior SC X X SRL);

- X lei cheltuieli cu consultanta in angajarea si testarea personalului, reprezentand valoarea fara TVA a facturii nr. x/25.10.2012, in valoare totala de X lei, emisa de SC X SRL;

- X lei cheltuieli inregistrate in baza facturii nr. x/30.04.2012, in valoare totala de X lei, avand ca obiect "avans prestari servicii conform contract nr. x/30.04.2012", emisa de SC X SRL, inregistrata in contul 409 - Furnizori debitori si in final, in luna decembrie 2013, in contul 628 - Alte cheltuieli cu serviciile prestate de terti.

In privinta TVA, pentru aceleasi motive de fapt ca si la impozitul pe profit, s-a considerat nedeductibila taxa pe valoarea adaugata dedusa de societate in suma de X lei, cu urmatoarea structura:

- X lei TVA dedusa din facturi emise de contribuabili inactivi la data emiterii facturilor;

- X lei TVA dedusa din facturi emise de contribuabili neplatitori de TVA la data emiterii facturilor;

- X lei TVA dedusa in baza unor facturi ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ, pentru exercitarea dreptului de deducere, nefiind dovedita realitatea tranzactiilor, furnizorii avand un comportament fiscal asimilat lanturilor de fraudare, societatea nu detine documente care ateste ca aceste servicii/lucrari au fost prestate efectiv de furnizorii inscrisi in facturi, iar contractele incheiate nu au un caracter economic pentru beneficiar.

Decizia contestata cuprinde temeiurile de drept ce au stat la baza emiterii.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala ale Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bacau, **au formulat Plangerea penală** nr. X/2015, transmisa catre Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 1 Bucuresti, in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor prevazute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, cu modificarile si completările ulterioare. S-au anexat sesizarii penale RIF-ul si Decizia de impunere din 01.10.2015, procesul verbal nr. X/2015, precum si alte documente, aratandu-se ca faptele seizate au creat un prejudiciu bugetului general al statului in suma de X lei constand in:

- X lei - impozit pe profit suplimentar;

- X lei - dobanzi/majorari de intarziere impozit pe profit;

- X lei - penalitati intarziere impozit pe profit;

- X lei - TVA suplimentara;

- X lei - dobanzi/majorari de intarziere TVA;

- X lei - penalitati intarziere TVA;

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

III.1 Cu privire la debitele suplimentare aferente achizițiilor de la contribuabili inactivi sau neplatitori de TVA, sau cheltuieli de protocol nedeductibile

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect si legal debitele suplimentare in conditiile in care argumentele societatii si inscrisurile depuse la dosarul contestatiei nu dovedesc o alta situatie fiscala decat cea stabilita prin decizia contestata.

In fapt, intre debitele suplimentare stabilite prin decizia contestata si prejudiciul (mai mic) consemnat in plangerea penala exista o diferenta in suma totala de X lei, astfel:

Tip debit	Debit suplimentar total - lei -	Prejudiciu Penal - lei -	Diferente - lei -
I.P.			
Dobanzi I.P.			
Penalitati I.P.			
TVA suplimentara;			
dobanzi/majorari de intarziere TVA;			
penalitati intarziere TVA;			
TOTAL			

Din analiza documentelor intocmite de organele de inspectie fiscala rezulta ca debitele suplimentare in suma totala de X lei sunt aferente achizițiilor efectuate de la contribuabili inactivi, contribuabili neplatitori de TVA si cheltuielilor de protocol nelegal inregistrate ca deductibile.

Sustinerile contestatarei, cu privire la aceste debite in suma de X lei, sunt doar ca in perioada in care s-au efectuat achizițiile furnizorii nu erau inca declarati ca inactivi.

In drept, potrivit pct. 2.5. din Instructiunile aprobate prin Ordinul ANAF 2906/2015

“2.5. Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Prin urmare se vor analiza strict motivele incidente invocate de contestatoare si anume ca furnizorii nu erau declarati inactivi la data efectuării achizițiilor. Situatia privind data achizițiilor considerate de organele de inspectie fiscala ca efectuate de la contribuabili inactivi si data declarării acestora ca inactivi, conform informatiilor aflate in dosarul contestatiei si Registrului contribuabililor inactivi disponibil pe site-ul ANAF este urmatoarea:

Furnizorul	Data declararii	Data achizitiei	Baza impozabila	TVA
------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----

	ca inactiv	(luna)		
X	29.08.2012	11/2013; 12/2013		
X	18.05.2011	08/2012		
X	11.06.2009	12/2011		
X	07.10.2010	01/2012		
X	28.12.2012	01/2013		
Total				

Rezulta pe baza datelor cuprinse in tabelul precedent ca achizițiile s-au efectuat după data declarării și publicării ca inactivi a contribuabililor menționați. Prin urmare contestația pentru aceste aspecte urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit art. 11 alin. (1²) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare:

Anul 2011

“ART. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

[...] (1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Anul 2012 și 2013

“ART. 11 *Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal*

[...] (1²) Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la contribuabili după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.”

Se reține că aceste prevederi legale stipulează inexistența dreptului de deducere a cheltuielilor la calculul impozitului pe profit și a deducerii taxei pe valoarea adăugată la calculul taxei datorate, în situația în care achizițiile ce determină aceste deduceri sunt efectuate după data declarării/înscririi acestora ca inactivi.

Fata de cele reținute anterior contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și în parte nemotivată pentru obligații fiscale suplimentare în suma totală de X lei, compusă din:

- X lei - impozit pe profit suplimentar;
- X lei - dobânzi/majorări de întârziere impozit pe profit;
- X lei - penalități întârziere impozit pe profit;
- X lei - TVA suplimentară;
- X lei - dobânzi/majorări de întârziere TVA;
- X lei - penalități întârziere TVA;

III.2 Cu privire la debitele suplimentare în suma de X lei, suma ce s-a consemnat ca prejudiciu în plângerea penală întocmită

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu analiza pe fond a contestației, în condițiile în care pentru aspectele constatate de inspecția fiscală și care fac obiectul contestației, prin adresa nr. X/2015, în contextul aplicării prevederilor Legii nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău a înaintat plângere penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București.

În fapt, societatea contestă obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite în sarcina sa de către organele de inspecție fiscală pentru persoane juridice ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, prin Decizia de impunere nr. F-BC X/2015, constând în obligații fiscale suplimentare în suma de X lei, stabilite de organele fiscale prin considerarea ca nereale și nenesecare activității economice a unor operațiuni de achiziții bunuri și servicii, încercând să demonstreze realitatea și necesitatea achizițiilor consemnate în facturile de cumpărare. Obiectul de activitate al societății constă în servicii de paza.

Organele de inspecție fiscală ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, în considerarea situației ca documentele și explicațiile oferite de contribuabil nu demonstrează realitatea achizițiilor consemnate în facturile ce au stat la baza deducerii cheltuielilor și TVA, precum și a constatarilor proprii privind existența unei fraude pe lanțul de aprovizionare, au formulat Plângerea penală nr. X/2015, transmisă către Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, în care au înscris constatările fiscale.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care, în cazul constatării acesteia, are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Potrivit art. 9 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 241/2005:

“Art. 9. - (1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

[...] c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;”

Dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată este reglementat și de prevederile art. 21, art. 145 și art. 146 din Codul fiscal, potrivit cărora:

“ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 f)

“44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

“Art. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa **afereantă achizițiilor**, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni.”.

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, afereantă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155,[...]”

Din aceste prevederi legale rezulta ca dreptul de deducere a cheltuielilor si a taxei pe valoarea adaugata se poate exercita numai pentru operatiuni reale, caci documentele justificative in cauza trebuie sa reflecte operatiuni reale, respectiv **sa fie aferente achizițiilor efectuate**. Ori in cazul unor operatiuni fictive, definite la art. 2 lit. f) din Legea nr. 241/2005 pentru combaterea evaziunii fiscale drept: “*disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există*” documentele justificative in cauza nu sunt intocmite legal deoarece servesc tocmai la aceasta disimulare a realitatii iar operatiunile in cauza, asa cum sunt consemnate in documentele respective nu exista in fapt. Astfel nici dreptul de deducere pentru astfel de operatiuni nu exista.

In solutionarea contestatiei trebuie apreciat daca operatiunile pentru care nu s-a admis exercitarea dreptului de deducere a cheltuielilor si taxei sunt sau nu sunt aferente activitatilor economice desfasurate, achizițiilor efectuate, in sensul ca aceste operatiuni reflectate in facturile in cauza au fost destinate utilizarii in folosul operatiunilor impozabile si ca achizițiile provin de la furnizorii inscrisi in facturile respective. In cazul in care operatiunile reflectate in facturile in cauza nu au fost reale, ca si continut sau ca si provenienta, intelegand ca si daca un bun sau un serviciu s-a livrat sau s-a prestat prestatia sa fi fost efectuata de furnizorul inscris in factura, cheltuiala si taxa aferenta achizițiilor respective nu poate fi deductibila, achizițiile nefind destinate utilizarii in folosul operatiunilor impozabile, intrucat nu au existat ca atare.

Ca urmare, în condițiile în care speța privește condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA si a cheltuielilor, care trebuie să aibă la baza tranzacții reale care să fie justificate cu documente legal intocmite, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, ce are ca obiect tocmai infractiunile prevazute de Legea nr. 241/2005 pentru combaterea evaziunii fiscale, intre care se afla cea prevazuta de art. 9 lit. c) privind operatiunile fictive, prioritatea de soluționare având-o organele penale care se vor pronunța și asupra realității acestor operațiuni precum si a facturilor ce au stat la baza deducerii,

stabilind daca aceste facturi sunt legal intocmite, reflectand operatiuni reale sau fictive. Organele de solutionare a contestatiei nu au calitatea si nici posibilitatea de a stabili daca facturile reflecta operatiuni reale sau fictive, la dosarul contestatiei existand numai unele indicii privind fraudele savarsite pe lantul de aprovizionare din trebuind stabilit si daca contestatara a participat sau a cunoscut existenta acestor fraude. Prin cercetarile si probele ce se vor administra in procesul penal aceste aspecte pot fi lamurite, astfel in solutionarea contestatiei solutia penala, probele stranse in procesul penal vor avea o înrâuire hotaratoare.

Potrivit art. 28 alin. (1) din Codul de procedură penală:

„Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite. [...]”

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâuire hotărătoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii. A proceda altfel, *per a contrario*, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar determina afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar putea decurge din această situație.

Totodată, prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că „în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâuirea hotărătoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administratia Judeteana a Finantelor Publice Bacau a înaintat către Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 1 Bucuresti plângerea penală nr. X/2015, în care s-au descris faptele consemnate în RIF nr. F-BC X/2015, astfel organele abilitate sesizate vor stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunilor specifice.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.R.F.P.B. prin Serviciul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: *„Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”*

Referitor la reluarea procedurii administrative, pct. 10.1 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014 stabilesc următoarele:

„Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru obligatii fiscale suplimentare în suma totală de X lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214. alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1²) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare; art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și pct. 10.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014:

DECIDE

1. Respinge în parte, ca neintemeiată, contestația formulată de S.C. XXX S.R.L. prin care se solicită anularea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-BC X/2015, pentru obligații fiscale suplimentare în suma totală de X lei, compusă din:

- X lei - impozit pe profit suplimentar;
- X lei - dobanzi/majorări de întârziere impozit pe profit;
- X lei - penalități întârziere impozit pe profit;
- X lei - TVA suplimentară;
- X lei - dobanzi/majorări de întârziere TVA;
- X lei - penalități întârziere TVA;

2. Suspenda în parte soluționarea contestației formulată de S.C. XXX S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-BC X/2015, pentru obligatii fiscale suplimentare în suma de X lei, constând în:

- X lei - impozit pe profit suplimentar;
- X lei - dobanzi/majorări de întârziere impozit pe profit;
- X lei - penalități întârziere impozit pe profit;
- X lei - TVA suplimentară;
- X lei - dobanzi/majorări de întârziere TVA;
- X lei - penalități întârziere TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni, de la data comunicării, la Curtea de Apel București.

Director General,